

Αριθμ. Πρωτ. ΑΝΑΦΟΡΩΝ:	3548
Ημερομ. Κατάθεσης:	30/7/2021

Προς το Προεδρείο της Βουλής των Ελλήνων

ΑΝΑΦΟΡΑ

Για την κα Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων

Θέμα: Να μην εξορθολογίσει η κυβέρνηση τις Ανώτατες Εκκλησιαστικές Ακαδημίες

Ο Βουλευτής του ΜέΡΑ25 Νομού Ηρακλείου, Γεώργιος Λογιάδης, καταθέτει ως αναφορά επιστολή του Αρχιμανδρίτη Νεκτάριου Μητρόπουλου, Υπ. Δρ. Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ.

Η επιστολή αναφέρει ότι η δημοσιοποίηση του σχεδίου νόμου δημιουργησε πλημμυρίδα αντιδράσεων με τη μορφή διαδικτυακών συνεντεύξεων, εκπομπών και εγγράφων των Προέδρων, Καθηγητών, πτυχιούχων και φοιτητών των ΑΕΑ· άρθρων καθηγητών Θεολογικών Σχολών και επιστημόνων· παρεμβάσεων-ερωτήσεων Βουλευτών του Ελληνικού Κοινοβουλίου παραγόντων Τοπικής Αυτοδιοίκησης, δημοσιογράφων, άρθρων σε εφημερίδες και σε Ιστοσελίδες.

Επισυνάπτεται η Επιστολή.

Παρακαλούμε για την απάντηση και τις ενέργειές σας και να μας ενημερώσετε σχετικά.

Ηράκλειο, 28/7/2021

Ο καταθέτων Βουλευτής

Γεώργιος Λογιάδης

ΑΝΩΤΑΤΕΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΑΚΑΔΗΜΙΕΣ

Στην Ελλάδα υπάρχουν (ν. 3432/2006) τέσσερις Ανώτατες Εκκλησιαστικές Ακαδημίες (ΑΕΑ), που έχουν ισάριθμα βασικά προγράμματα Ιερατικών Σπουδών και ειδικά προγράμματα: α) Διαχείρισης Εκκλησιαστικών Κειμηλίων (ΔΕΚ) οι ΑΕΑ Αθηνών και Θεσσαλονίκης και β) Εκκλησιαστικής Μουσικής και Ψαλτικής Τέχνης (ΕΜΨΤ) οι ΑΕΑ Βελλάς Ιωαννίνων και Ηρακλείου Κρήτης (νυν «Πατριαρχική ΑΕΑ», ήτοι ΠΑΕΑΚ).

Τον Απρίλιο του 2021 δημοσιοποιήθηκε σχέδιο νόμου για την Εκκλησιαστική Εκπαίδευση, το οποίο σε όλα τα άρθρα, πλην τριών (155, 156 και 169), αφορά στη δευτεροβάθμια και μεταδευτεροβάθμια- εκκλησιαστική εκπαίδευση και κατά το μέρος αυτό συνιστά καρπό συνεργασίας με την Εκκλησία και συγχρόνως απόφαση της Συνόδου Ιεραρχίας (Μάρτ. 2017).

Τα άρθρα 155, 156 και 169 αφορούν στις ΑΕΑ, στην Γ/θμια δηλ. εκκλησιαστική εκπαίδευση, στα οποία προβλέπεται η κατάργηση δύο ΑΕΑ (Θεσσαλονίκης και Ιωαννίνων) και σε βάθος εξαετίας η κατάργηση των δευτέρων προγραμμάτων των ΑΕΑ Αθηνών και Κρήτης. Για τα τρία αυτά άρθρα δεν υπήρξε συνεννόηση με την Εκκλησία και απόφαση της Συνόδου της Ιεραρχίας της δημιουργώντας συνταγματικές τριβές με τα άρ. 3 και 16 παρ. 2 Συντ., ζήτημα το οποίο η Εκκλησία δια των οργάνων της υπογραμίζει στο συνοδικό έγγραφο (Διαρκής Ιερά Σύνοδος Απριλίου 2021), με το οποίο παρέπεμψε το θέμα των ΑΕΑ στη Σύνοδο της Ιεραρχίας της (Οκτ. 2021). Ήδη, καθίσταται σαφές ότι η κοινοβουλευτική διαδικασία ψήφισης του κατατεθέντος σχεδίου νόμου οφείλει να ανασταλεί μέχρι το προαναφερθέν ΝΠΔΔ τοποθετηθεί δια των αρμοδίων οργάνων του επί του προαναφερθέντος κομβικού ζητήματος της συνταγματικά κατοχυρωμένης παροχής Εκκλησιαστικής Εκπαίδευσης.

Η δημοσιοποίηση του σχεδίου νόμου δημιούργησε πλημμυρίδα αντιδράσεων με τη μορφή διαδικτυακών συνεντεύξεων, εκπομπών και εγγράφων των Προέδρων, Καθηγητών, πτυχιούχων και φοιτητών των ΑΕΑ· άρθρων καθηγητών Θεολογικών Σχολών και επιστημόνων· παρεμβάσεων-ερωτήσεων Βουλευτών του Ελληνικού Κοινοβουλίου (κ.κ. Δημητρίου Κούβελα, Άννας Ευθυμίου, Ελένης Ράπτη, Ιωάννη Μπούγα, Χρήστου Γκόγκα, Γεώργιου Λογιάδη, ακόμη και της Υπουργού Πολιτισμού Λίνας Μενδώνη, ειδικά για τα επαγγελματικά δικαιώματα των πτυχιούχων των δευτέρων προγραμμάτων των ΑΕΑ· παραγόντων Τοπικής Αυτοδιοίκησης, δημοσιογράφων, άρθρων σε εφημερίδες και σε Ιστοσελίδες.

Ο Γ. Γ. Θρησκευμάτων κ. Καλαντζής έχει δημοσίως και εγγράφως αποποιηθεί οποιαδήποτε ανάμιξη στη σύνταξη των επίμαχων άρθρων 155, 156 και 169 του σχεδίου νόμου, όπως και ο αρμόδιος για την Ανώτατη Εκπαίδευση Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Συρίγος. Εμφανίζεται λοιπόν το παράδοξο φαινόμενο να εισάγονται σε σχέδιο νόμου τρεις διατάξεις των οποίων ο συντάκτης είναι άγνωστος και η στόχευση και χρησιμότητα αμφίβολη, ιδίως τη στιγμή που στελέχη τού φέροντος την πολιτική ευθύνη αρμόδιου Υπουργείου δεν υποστηρίζουν την συγκεκριμένη επιλογή και ενόψει της ανυπαρξίας οποιασδήποτε απόφασης της Εκκλησίας της Ελλάδος αναφορικά με την σκοπούμενη κατάργηση των ΑΕΑ. Τούτο, παρά το γεγονός πως για το θέμα της Εκκλησιαστικής Εκπαίδευσης η κείμενη νομοθεσία, υπό το φως των συνταγματικών επιταγών των άρ. 3 και 16 παρ. 2, προβλέπει τη συνομιλία-συνεννόηση-συμφωνία με την Εκκλησία που εκφράζεται επισήμως θεσμικά εν ολομελείᾳ με το αρμόδιο ανώτατο συλλογικό διοικητικό όργανό της, ήτοι την Σύνοδο της Ιεραρχίας της (ν. 590/1977), η οποία εγκρίνει τις προτάσεις και εξουσιοδοτεί σχετικά την Διαρκή Ιερά Σύνοδο (ΔΙΣ) για τα περαιτέρω.

Ειδικότερα, οι ΑΕΑ ιδρύθηκαν με το ν. 3432/2006 επί υπουργίας Μ. Γιαννάκου, ύστερα από συνεννόηση με την Εκκλησία και απόφαση της Συνόδου της Ιεραρχίας της, σε αρμονία με τις νομοθετικές προβλέψεις για την Εκκλησιαστική Εκπαίδευση, η οποία, για να αποφέρει τους αναμενόμενους καρπούς, απαιτεί τη συνεργασία Εκκλησίας και Πολιτείας. Και ενώ, όπως είθισται σε κάθε ιδρυτικό νόμο προβλεπόταν η έκδοση προεδρικών

διαταγμάτων και υπουργικών αποφάσεων, επί μία 15ετία η Πολιτεία δεν έπραξε το αυτονόητο νομικό της καθήκον για τις ΑΕΑ, κατά προφανή παράλειψη οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας στο πεδίο αυτό.

Παρά τις ευνόητες και οφειλόμενες στην αποκλειστική ευθύνη της Πολιτείας θεσμικές αδυναμίες των ΑΕΑ, οι τελευταίες, γεωγραφικά κατανεμημένες ορθολογικά σε όλο τον ελλαδικό χώρο επιτελούν το ιδιαίτερης σημασίας έργο τους στο σκέλος της εκπαίδευσης κληρικών και λαϊκών στελεχών της Εκκλησίας, αφού έχουν λάβει πτυχίο από αυτές μεταξύ των ετών 2008-2020 περίπου 800 κληρικοί. Το προβληματικότερο σημείο της κατάστρωσης των ΑΕΑ περιστρέφεται γύρω από την επαγγελματική κατοχύρωση (άρθρο 17 παρ. 4) και τη μισθολογική τακτοποίηση (άρθρο 5 παρ. 3) των αποφοίτων των προγραμμάτων Διαχείρισης Εκκλησιαστικών Κειμηλίων (ΔΕΚ της ΑΕΑ Αθηνών και Θεσσαλονίκης) και Εκκλησιαστικής Μουσικής και Ψαλτικής Τέχνης (ΕΜΨΤ της ΑΕΑ Βελλάς Ιωαννίνων και Ηρακλείου Κρήτης), λόγω της απροθυμίας της Πολιτείας να προβεί στην νομοθετική άρση της υφιστάμενης ανισότητας, ώστε να επιτραπεί η ακώλυτη άσκηση του επαγγέλματος και συμμετοχή στην οικονομική ζωή της χώρας δια του επιλεγέντος μέσου βιοπορισμού (άρ. 5 παρ. 1 Συντ.).

Αντί να αντιμετωπισθούν οι προαναφερθείσες δομικές ανισότητες, έρχεται, τουναντίον, σήμερα η Πολιτεία να καταργήσει στο πλαίσιο ενός εξαγγελόμενου -πλην απολύτως ασαφούς- εξορθολογισμού και αναβάθμισης της Εκκλησιαστικής Εκπαίδευσης, τις δύο ΑΕΑ της Βορείου Ελλάδος (Θεσσαλονίκης και Ιωαννίνων) και να τις συγχωνεύσει με τις ΑΕΑ Αθηνών και Κρήτης, μετακινώντας συγχρόνως εξαναγκαστικά: **α)** τους φοιτητές/τριες, **β)** το διδακτικό προσωπικό (μέλη ΔΠ και ΕΔΙΠ). Συγχρόνως **γ)** υποχρεώνει τους πτυχιούχους των ειδικών Προγραμμάτων ΔΕΚ (ΑΕΑ Αθηνών και Θεσσαλονίκης), προκειμένου να αποκτήσουν επαγγελματικά δικαιώματα, σε κατατακτήριες εξετάσεις στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής (ΠΑΔΑ) και ΕΜΨΤ (ΑΕΑ Ιωαννίνων και Κρήτης) στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας στη Θεσσαλονίκη.

Σοβαρά προβλήματα-ερωτήματα που δημιουργούνται:

1. Με τη σχεδιαζόμενη κατάργηση των δύο ΑΕΑ της Βορείου Ελλάδος (Θεσσαλονίκης και Ιωαννίνων) σε μια περιοχή ευαίσθητη και σε μια εποχή δυσχερή οικονομικά και υγειονομικά, ποιες είναι οι οικονομικές μέριμνες του ΥΠΑΙΘ για την ολοκλήρωση της φοίτησης κατά μία εξαετία των ήδη υπαρχόντων φοιτητών/τριών της ΑΕΑ Θεσσαλονίκης στην ΑΕΑ Αθηνών και τουλάχιστον κατά μία δετία για την απόκτηση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων του προγράμματος ΔΕΚ (ΑΕΑ Θεσσαλονίκης) στο ΠΑΔΑ στην Αθήνα;
2. Επιτυγχάνονται εξορθολογισμός και αναβάθμιση της Εκκλησιαστικής Εκπαίδευσης με την ίδρυση (στη θέση τριών εκκλησιαστικών γυμνασίων-λυκείων) τριών διετούς φοίτησεως (ένα έτος θεωρία και ένα πρακτική) αδιαβάθμητων μεταδευτεροβάθμιας-μεταλυκειακής εκπαίδευσης Σχολών Μαθητείας Υποψηφίων Κληρικών (ΣΜΥΚ) κατώτερου επιπέδου, με ταυτόχρονη κατάργηση δύο ΑΕΑ ανώτατου επιπέδου, κατά τρόπο ώστε να μην προβλέπεται ύπαρξη ούτε μιας ΑΕΑ και ούτε μιας ΣΜΥΚ σε ολόκληρη τη Μακεδονία και τη Θράκη; Γιατί «αναβάθμιση» με κατάργηση τριτοβάθμιας εκκλησιαστικής εκπαίδευσης, ήτοι τετραετούς φοίτησεως σχολών, και αντικατάστασή της με αδιαβάθμητες διετούς φοίτησεως μεταλυκειακές δομές, δεν νοείται.
3. Με ποια κριτήρια επιλέχθηκαν να καταργηθούν στοχευμένα (Άρθρο 156) οι ΑΕΑ της Βορείου Ελλάδος (Θεσσαλονίκης και Ιωαννίνων); δημοσιονομικά, ακαδημαϊκά, δημογραφικά, χωροταξικά, εκκλησιαστικά ή άλλης φύσεως που δεν κατανοούμε; Υποτιμάται ολόκληρη η Βόρεια Ελλάδα; Δεν συνιστά αυτό ανισότητα γεωγραφική; Γιατί π.χ. διατηρείται η ΑΕΑ της Κρήτης, τη στιγμή που ο πληθυσμός της είναι πολύ μικρότερος από της Βόρειας Ελλάδας; Μήπως επειδή ονομάστηκε «πατριαρχική»; Μα και η Βόρεια Ελλάδα, δεν αποτελείται από τις Μητροπόλεις των Νέων Χωρών (Ηπειρος, Μακεδονία-Άγιον Όρος, Θράκη, νησιά Βορείου

Αιγαίου), οι οποίες ανήκουν στις εν Ελλάδι Μητροπόλεις του Οικουμενικού Πατριαρχείου, τις ενωμένες διοικητικά με την Αυτοκέφαλη Εκκλησία της Ελλάδος; Πως δικαιολογείται αυτή η επιλογή;

4. Είναι γεγονός ότι η Πολιτεία θα πρέπει μην υπολογίζοντας το πολιτικό κόστος να προβαίνει σε τομές και μεταρρυθμίσεις, όπου κρίνει ότι είναι απαραίτητες. Όταν όμως αυτές αφορούν στην Εκκλησία, που εκπροσωπεί ένα μεγάλο ποσοστό του ελληνικού λαού, δεν θα πρέπει ταυτόχρονα να συνυπολογίζεται και μάλιστα να προτάσσεται το ηθικό-πνευματικό, ιστορικό και ιδίως το εθνικό και θρησκευτικό συμφέρον, ιδιαίτερα όταν αφορά στον ευαίσθητο χώρο της Βορείου Ελλάδος που θα μείνει χωρίς ούτε ένα πρόγραμμα Ιερατικών Σπουδών; Ποιος θα αναλάβει το κόστος αυτό;

5. Αξιολόγησε η Υπουργός -ή δεν γνωρίζει καν- τις διαπιστώσεις και προτάσεις των προέδρων των τεσσάρων ΑΕΑ, ανάμεσα στους οποίους και Μητροπολίτες της Εκκλησίας της Ελλάδος, και ιδίως του αρμοδίου κατά νόμον οργάνου της, ήτοι του Ανωτάτου Επιστημονικού Συμβουλίου των ΑΕΑ, οι οποίες ετέθησαν υπόψη της συνοπτικά (Φεβρ. 2020) και αναλυτικά και εμπεριστατωμένα (31 Μαΐου 2021) στην εισήγηση του Προέδρου του ΑΕΣ Αρχιμ. Γρηγορίου Παπαθωμά και δίνουν διέξοδο στον εξορθολογισμό και την αναβάθμιση των ΑΕΑ;

6. Γνωρίζει η Υπουργός ότι ήδη υπάρχει απόφαση της Ιεράς Επαρχιακής Συνόδου της Εκκλησίας της Κρήτης και συνεκδοχικά του Οικ. Πατριαρχείου, που καλεί την Πολιτεία να μην καταργήσει καμία ΑΕΑ; Πώς τοποθετείται απέναντι σε αυτήν την απόφαση, η οποία έχει κατατεθεί (31 Μαΐου) στο Ανώτατο Επιστημονικό Συμβούλιο; Πώς τοποθετείται απέναντι στην απόφαση της ΔΙΣ (25.6.2021), η οποία ζητά και «για προφανείς εθνικούς λόγους» να μην καταργηθεί το πρόγραμμα Ιερατικών Σπουδών της ΑΕΑ Θεσσαλονίκης και τη διασφάλιση τόσο των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων των δευτέρων προγραμμάτων (ΔΕΚ και ΕΜΨΤ) όσο και των μελών του διδακτικού και λοιπού προσωπικού των ΑΕΑ; Είναι δυνατόν η Πολιτεία να αγνοήσει το συνοδικό έγγραφο, τις γνώμες των επισκόπων και γενικά των κληρικών και του θρησκευόμενου μέρους του ελληνικού λαού;

7. Ποια είναι η μέριμνα του ΥΠΑΙΘ για τους περίπου 500 πτυχιούχους των προγραμμάτων ΔΕΚ και άλλους τόσους των προγραμμάτων ΕΜΨΤ, ώστε να μην γκρεμιστεί το αυτονόητο δικαίωμά τους για επαγγελματική αποκατάσταση; Όταν η Πολιτεία, παρά τις βελτιωτικές προτάσεις της Εκκλησίας, έχει επί 15ετία αμελήσει να θωρακίσει το θεσμικό πλαίσιο των ΑΕΑ και να πράξει το νομικό χρέος της έναντι των επαγγελματικών δικαιωμάτων, τί θα απαντήσει ότι έκανε για να μην μείνουν οι απόφοιτοι άνεργοι σε όλο αυτό το χρονικό διάστημα, τί θα απαντήσει στις επανειλημμένες αγωνιώδεις εκκλήσεις τους και πώς θα αντιμετωπίσει τις εύλογες ενδεχόμενες νομικές διεκδικήσεις τους υπερασπιζόμενη το δημόσιο συμφέρον, όταν δηλ. επί 15ετία αδιαφόρησε και τώρα ζητά για να αποκτήσουν επαγγελματικά δικαιώματα οι απόφοιτοι του ΔΕΚ της ΑΕΑ Θεσσαλονίκης να μετακομίσουν 500 χιλιόμετρα μακριά στο ΠΑΔΑ στην Αθήνα και οι απόφοιτοι του ΕΜΨΤ της ΑΕΑ Βελλάς Ιωαννίνων 300 χιλιόμετρα μακριά στη Πανεπιστήμιο Μακεδονίας στη Θεσσαλονίκη;

ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ ΣΕ ΠΟΙΑ ΛΟΓΙΚΗ ΒΑΣΗ:

A. Άρθρο 155:

α) ορίζεται για τους ΑΠΟΦΟΙΤΟΥΣ ότι τους δίνεται τη δυνατότητα να δώσουν κατατακτήριες εξετάσεις στην Αθήνα. Α εισέρχονται 20 άτομα κατ' έτος, μόνο για τους 250 απόφοιτους της ΑΕΑ Θεσσαλονίκης χρειάζονται 12 χρόνια για ν αποκτήσουν επαγγελματικά δικαιώματα. Εάν προστεθούν και άλλοι 250 απόφοιτοι της ΑΕΑ Αθήνας, χρειάζονται συνολικά 25 χρόνια και

β) καθ' όλο το χρονικό διάστημα τουλάχιστον δύο ετών (αφού θα εισέρχονται το πολύ μέχρι το ε' εξάμηνο), θ πληρώνουν διαμονή και διατροφή στην Αθήνα, εκτός και αν προβλεφθεί η οικονομική ενίσχυση εκάστου σπουδαστ υπό την μορφή υποτροφίας (;), η οποία θα ανέρχεται σε μηνιαίο ποσό 450 € για να καλυφθούν ανάγκες σίτισης κ

διαμονής με την προσκόμιση όμως μισθωτηρίου συμφωνητικού προς απόδειξη των συναφών δαπανών ή σε 250 € ο δεν προσκομισθεί μισθωτήριο, για να καλυφθούν οι ανάγκες σίτισής τους.

Β. Άρθρο 169:

Στην παρ. 1β) και 1γ) οι εν ενεργείᾳ ΦΟΙΤΗΤΕΣ/ΤΡΙΕΣ των Προγραμμάτων ΙΣ και ΔΕΚ της ΑΕΑ Θεσσαλονίκης στην ΑΕΑ Αθήνας (το ΙΣ της ΑΕΑ Ιωαννίνων στην Αθήνα και το ΕΜΨΤ της ΑΕΑ Ιωαννίνων στην ΠΑΕΑ Κρήτης και κατόπιν κατατακτήριων εξετάσεων στο Πανεπιστήμιο Μακεδονία στη Θεσσαλονίκη):

καθ' όλο το χρονικό διάστημα τουλάχιστον τριών ετών θα επιβαρύνονται οικονομικά για διαμονή και διατροφή στην Αθήνα και μόλις αποφοιτήσουν θα δώσουν κατατακτήριες εξετάσεις στην Αθήνα στο ΠΑΔΑ (Αθήνα) για να αποκτήσουν επαγγελματικά δικαιώματα, πληρώνοντας εκ νέου για διαμονή και διατροφή στην Αθήνα τουλάχιστον άλλα δύο χρόνια, εκτός αν αυτά καλυφθούν από την Πολιτεία. Σημειωτέον ότι σε παρελθούσες περιπτώσεις πτυχιούχων του ΔΕΚ της ΑΕΑ Θεσσαλονίκης, που έδωσαν κατατακτήριες εξετάσεις στην Αθήνα στο ΠΑΔΑ, κατατάχτηκαν στο γ' εξάμηνο και όχι στο ε', όπως προβλέπεται στο σχέδιο νόμου (άρθρο 155 παρ. 4) και τους αναγνωρίστηκαν μόνον 13 μαθήματα από τα 60 συνολικά.

Γ. Άρθρο 169:

ΤΟ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ (ΜΕΛΗ ΔΠ 11 ΚΑΙ ΕΔΙΠ 7) της ΑΕΑ Θεσσαλονίκης.

Στην παρ. 1β) σειρά 9η εξουσιοδοτείται κατ' άρ. 43 παρ. 2 α' Συντ. ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας να προβεί σε έκδοση κανονιστικού διατάγματος, με το οποίο, μεταξύ άλλων, δύναται να προχωρήσει ακόμα και σε κατάργηση θέσεων τακτικού προσωπικού. Μία τέτοια πρόβλεψη, ωστόσο, εγείρει έντονα ζητήματα συμβατότητας με το άρ. 103 παρ. 4 Συντ., καθώς η απώλεια οργανικών θέσεων θέτει σε κίνδυνο την ίδια την συνταγματική εγγύηση της νομιμότητας των θιγόμενων δημοσίων υπαλλήλων και λειτουργών, που υπηρετούν επί πλείστα έτη στο Ελληνικό Δημόσιο. Για τον λόγο αυτό οφείλει να διαγραφεί η λέξη «κατάργηση» για τις θέσεις του τακτικού προσωπικού.

Στην παρ. 1γ) σειρά 15η, οφείλει για τους ίδιους ως άνω λόγους να διαγραφεί η λέξη «κατάργηση» για τις θέσεις του τακτικού προσωπικού.

Στην παρ. 5, προτείνεται οι θέσεις του διδακτικού προσωπικού της ΑΕΑ Βελλάς Ιωαννίνων να μεταφέρονται αυτοδίκαια στις ΑΕΑ Αθηνών και Κρήτης αντίστοιχα, με κριτήριο το μεταφερόμενο και συγχωνευόμενο Πρόγραμμα Σπουδών. Δεδομένου ότι για άγνωστους λόγους δεν λήφθηκε αντίστοιχη μέριμνα για τις θέσεις του διδακτικού προσωπικού της ΑΕΑ Θεσσαλονίκης, οφείλει η ρύθμιση να επεκταθεί και στους τελευταίους για λόγους ίσης μεταχείρισης προσώπων που τελούν σε όμοια κατά τα ουσιώδη στοιχεία καταστάσεις (άρ. 4 παρ. 1 Συντ.), ιδίως τη στιγμή που η στελέχωση των ΑΕΑ Αθηνών και Κρήτης με το προσωπικό των προς κατάργηση ΑΕΑ εξυπηρετεί πληρέστερα το δημόσιο συμφέρον σε ορθολογική οργάνωσή τους.

Στην παρ. 6, με βάση την πρόβλεψη «Εντός τριετίας από την έναρξη ισχύος του παρόντος τα μέλη του διδακτικού προσωπικού της Α.Ε.Α. Θεσσαλονίκης, η οποία μεταφέρεται και συγχωνεύεται στην Α.Ε.Α. Αθηνών, δύνανται να υποθάλλουν μία φορά αίτηση...» το πρώτο έτος (2021-22) τα μέλη διδακτικού προσωπικού της ΑΕΑ Θεσσαλονίκης είναι εν ενεργείᾳ και παραμένουν στις θέσεις τους. Όμως: α) τα επόμενα δύο έτη (2022-23 και 2023-24) τα μέλη διδακτικού προσωπικού της ΑΕΑ Θεσσαλονίκης δεν αναφέρεται πού θα βρίσκονται και σε ποιον φορέα θα ενταχθούν οργανικά κατά τρόπο που οδηγεί σε ανασφάλεια δικαίου και παραβίαση της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης των θιγόμενων προσώπων και β) με δεδομένο ότι η μοναδική σαφής πρόβλεψη για τη συγκεκριμένη κατηγορία προσωπικού περιορίζεται στη δυνατότητα να επιδιώξουν την προκήρυξη θέσης σε κάποιο Ίδρυμα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, παραμένει απολύτως ασαφές κατά πόσο απολύεται αν δεν εκλεγεί το μέλος διδακτικού προσωπικού της ΑΕΑ Θεσσαλονίκης που

υπέβαλε αίτηση σε ΑΕΙ (ενδεχόμενο πιθανό σε μία ανοιχτή διαγωνιστική διαδικασία), εφόσον στις παρ. 1β) και γ) προβλέπεται ακόμα και «κατάργηση» για τις θέσεις του τακτικού προσωπικού;

Συμπέρασμα: Τα μέλη διδακτικού προσωπικού της ΑΕΑ Θεσσαλονίκης (ΔΠ και ΕΔΙΠ) μένουν εντελώς ανυπεράσπιστα: α) αν δεν γίνει η αντίστοιχη πρόβλεψη για τις θέσεις του διδακτικού προσωπικού της ΑΕΑ Θεσσαλονίκης, όπως έγινε για τις θέσεις του διδακτικού προσωπικού της ΑΕΑ Βελλάς, και β) αν γίνει η αντίστοιχη πρόβλεψη και δεν εκλεγούν με ανοιχτή διαδικασία (εκλεγεί άλλος ή αποβεί η διαδικασία άγονη) σε άλλο ΑΕΙ, καθ' όλο το χρονικό διάστημα μέχρι τη συνταξιοδότησή τους οφείλουν να πηγαινοέρχονται στην Αθήνα, ωθούμενοι κατ' ουσίαν σε παραίτηση, εφόσον οι προσωπικές συνθήκες του βίου τους δεν το επιτρέπουν.

Στην παρ. 4 του άρ. 169 και όσον αφορά στην πρόβλεψη περί αυτοδίκαιης λύσης του υφιστάμενου και λειτουργούντος Α.Ε.Σ., τίθεται ζήτημα συμβατότητας με το άρ. 13 παρ. 5 ΚΔΔσιας λόγω της παύσης επί θητεία μελών συλλογικού διοικητικού οργάνου για λόγο μη αναγόμενο στην άσκηση των καθηκόντων τους.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

A. ΓΙΑ ΑΠΟΦΟΙΤΟΥΣ ΚΑΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ/ΤΡΙΕΣ της ΑΕΑ Θεσσαλονίκης:

Αν δεν δοθούν απευθείας στους πτυχιούχους του ΔΕΚ τα επαγγελματικά δικαιώματα, θα πρέπει να προβλεφθεί μία ειδική ρύθμιση «εν είδει εξομοίωσης» στη Θεσσαλονίκη με συγκεκριμένο αριθμό μαθημάτων, αντί να μεταβούν στην Αθήνα 250 απόφοιτοι, για να αποκτήσουν επαγγελματικά δικαιώματα στο ΠΑΔΑ. Θα μπορούσαν π.χ. να μεταβούν από το ΠΑΔΑ κάποιοι Καθηγητές να διδάξουν ταχύρρυθμα μαθήματα «εν είδει εξομοίωσης» στα εργαστήρια της Θεσσαλονίκης (ΑΕΑΘ ή ΑΕΙ της Θεσσαλονίκης), όπως και Καθηγητές από τα τρία Πανεπιστήμια της Θεσσαλονίκης: ΑΠΘ, Μακεδονίας και Διεθνές. Τα μαθήματα αυτά θα μπορούσαν να παρακολουθήσουν και οι εν ενεργεία φοιτητές/τριες του ΔΕΚ, ώστε να μην μεταβούν στην Αθήνα. Βέβαια, τα μαθήματα «εν είδει εξομοίωσης» θα μπορούσαν να γίνουν με τηλεκπαίδευση, οπότε ούτε πρόβλημα θα υπήρχε μετακίνησης καθηγητών και φοιτητών/τριών και πολύ πιο σύντομα, από τα 25 χρόνια, θα έπαιρναν το πτυχίο από το ΠΑΔΑ οι 500 στο σύνολό τους απόφοιτοι και επιπλέον αυτών οι ενεργεία φοιτητές/τριες του ΔΕΚ της ΑΕΑ Θεσσαλονίκης, αρκεί να μην υπάρχει η ανάγκη των εργαστηριακών μαθημάτων, **που όμως υφίσταται**.

Οι απόφοιτοι του ΔΕΚ, κάτοχοι μεταπτυχιακών διπλωμάτων από ΑΕΙ, θα πρέπει να τύχουν άμεσης αναγνώρισης των επαγγελματικών τους δικαιωμάτων με ειδική ρύθμιση.

Για τους εν ενεργεία φοιτητές του προγράμματος Ιερατικών Σπουδών (συμπεριλαμβανομένων και του προγράμματος της εξομοίωσης) της ΑΕΑ Θεσσαλονίκης, το οποίο περιλαμβάνει αμιγώς θεωρητικά μαθήματα, θα πρέπει να προβλεφθεί μία ειδική ρύθμιση για αποκλειστικά εξ αποστάσεως εκπαίδευση (τηλεκπαίδευση).

B. ΓΙΑ ΜΕΛΗ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ της ΑΕΑ Θεσσαλονίκης:

I. για λόγους επιβαλλόμενης συνταγματικά ίσης μεταχείρισης προσώπων τελούντων σε όμοιες καταστάσεις (άρθρο 169 παρ. 5), θα πρέπει αυτοδικαίως να μεταφερθούν οι θέσεις του διδακτικού προσωπικού της ΑΕΑ Θεσσαλονίκης στην ΑΕΑ Αθηνών. Στην περίπτωση αυτή και αξιοποιώντας τις τεχνολογικές δυνατότητες των οποίων κατά κόρον έγινε χρήση κατά τη διάρκεια της πανδημίας, θα πρέπει να ληφθεί πρόνοια με την υιοθέτηση ειδικής νομοθετικής πρόβλεψης, ώστε τα μέλη του διδακτικού προσωπικού από τη Θεσσαλονίκη να διδάσκουν αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο δια της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης (τηλεκπαίδευση) και

